

Kimlerdensin

– HÂLimce · 27 Aralık 2014

Kiminin gülüşü acıtır canını,
Kiminin ağlayışı...
Bilmem ki sen kimlerdensin...

Anlardım eskiden olsa,
Yine anlarım da bir şekilde,
Şekillerim suretsizler.
Gerçi böyle daha iyi,
Suretler sireti gizler...

Kara kaplı defterimi, karalamam kaç zamandır,
Kalbim, közünü kaybetmiş,
Külleri savrulmuş tandır...
Yine yazsam...
yeniden,
içimde bir yerler sızlar...

Hem...
Kalemlerim tıraşsızlar,
Her biri bir kabasakal,
Temel' siz sevdaların Reisiyim ben...
İspanaklar, kâğıt gibi zaten,
Tadı tuzu kalmamış...

Hatıralar, Haçlı Ordusu,
Yorgun yürek, yalın kılıç...
Şehitliğim de şaibeli...
Ne buğday ne himmet buldum,
Ne heybemde birkaç alıç...

Ben seni çıkaramadım ya...
Bilmem ki sen,
Çıkarabildin mi beni,
...
Kalbinden...

Neyse!
Peşin peşin söyleyeyim,
Peşin hükümlü değilim,
Lâkin Veresiye hükümlü hâkim de olmaz ki
Zaten O; "...Seriul Hisab" tır... (14/51)*

O ki duam niyazım,
O Kalbimde nakarattı,
Bir kez olsun demedi,
Beni ne diye yarattı...

Neyse!
Sen söyle bakalım!
Ne diye durduk yere,
Böyle bir surete büründün,
Hangi suretle sen,
Hasret kaldığım tüm kokuları süründün!

Koku demişken...
Kavun olaydın keşke!
Gülme!
Canım acıyor...

Yoksa sen gülüşüyle can yakanlardan mısın?
Bilesin ki bu yürekte,
Bu türden suçlular hep hür,
Yalnız masumlar mahkûmlar,
Lâkin hepsi de firari...
Suçluysan var git yoluna...
Özgürsün!
Boş vaktimi alma bari...

HâLimce...